WYDANIE NADZWYCZAJNE.

Rok III. Warszawa, dnia 27 lipca 1921. Nr. 4.

POCZTA

ORGAN OBOWIĄZKOWY ZWIĄZKU PRACOWNIKÓW POCZTY, TELEGRAFU I TELEFONU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.

ADRES REDAKCJI I ADMINISTRACJI: PLAC NAPOLEONA 8. PIĘTRO I., POKÓJ № 24a. WARSZAWA.

POŚWIĘCONY SPRAWOM ROZWOJU KOMUNIKACJI RESORTOWEJ I OBRONIE INTERESÓW CZŁONKÓW ZWIĄZKU.

„POCZTA" WYCHODZI RAZ NA MIESIĄC

OGŁOSZENIA TYLKO NA OSTATNIEJ KOLUMNIE WIERSZ PETITOWY 50 MK.

Walka o chleb powszedni i o lepsze jutro.

Okólnik № 2.

Prezydjum Związku do wszystkich członków i zarządów kół,

Jako jedno z naczelnych zadań Głównego Zarządu Związku przekazał Zjazd sprawę po prawy bytu, a co za tem idzie, rewizji obecnie obowiązującego systemu uposażenia służbowego.

Przystępujemy do realizacji zadania. Jakkolwiek zdajemy sobie jasno sprawę, że podwyżka mnożnika nie rozstrzygnie poprawy naszego bytu, to jednak zmuszeni jesteśmy wysunąć takie żądanie. Dlaczego?

Oto dlatego, że każdy inny sposób wypłaty poborów, może nastąpić tylko w drodze ustawodawczej, która dla działań Związku jest nieprzystępną, ponadto długą, a tu chodzi o doraźną pomoc.

Nim zatem nastąpi rewizja obecnego systemu uposażenia, jedyną drogą tak dla nas, jakoteż dla Rządu, jest ustawa z dnia 13 lipca. Każda zatem akcja nasza, proponująca Rządowi odmienny, niż w rzeczonej ustawie przewidziany sposób, byłaby zgóry skazana na niepowodzenie, gdyż Rząd miałby wtedy jedyną, a słuszną odpowiedź: „nie mam takich pełnomocnictw od Sejmu".

Poniżej drukujemy treść dosłowną memorjału, jaki wnosimy równocześnie do: Prezydenta Ministrów, Ministra Poczt i Telegrafów, Skarbu, oraz przewodniczącego Komisji Komunikacyjnej Sejmu.

Niniejsze zaś wydanie nadzwyczajne „Poczty" wysyłamy do redakcji wszystkich czasopism w Rzeczypospolitej, do wszystkich panów posłów sejmowych i stronnictw politycznych oraz do wszystkich panów Ministrów.

Rezultat akcji podamy do wiadomości drogą telegraficzną do wszystkich zarządów okręgowych Związku, oraz do wszystkich członków głównego Zarządu Związku, mieszkających poza Warszawą.

Zaznaczamy, że stoimy na straży interesów Waszych, o wszystkiem Was natychmiast będziemy informować, jednak z naciskiem wzywamy wszystkich członków oraz podległe nam władze związkowe, aby koordynowały wszelkie rozbieżności, zwalczały między sobą każdą próbę działania „na samopas", i tendencje polityczne, jako bezwzględnie zgubne dla spoistości i autorytetu Związku.

Również będziemy musieli stanowczo odeprzeć każdą próbę teroru na Głównym Zarządzie Związku, lub jego poszczególnych członkach, gdyż wychodzimy z założenia, że każda akcja czyniona pod terorem, nie prowadzi do uzdrowienia stosunków.

W Warszawie, dnia 27 lipca 1921 r.

Prezes: Paweł Szczurek.

Sekretarz: Antoni Mucharski.

Memorjał.

Zarząd Główny Związku Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu Rzeczypospolitej Polskiej, wykonując wezwanie delegatów kół miejscowych, zebranych na Zjeździe dorocznym w Warszawie w dniach od 20 do 26 czerwca 1921 r., do rozpoczęcia akcji rewizji systemu uposażenia funkcjonarjuszów poczty, telegrafu i telefonu i uzyskania raz wreszcie należytego zabezpieczenia bytu materjalnego, stwierdza:

1) System uposażenia funkcjonarjuszów państwowych, oparty na zasadach ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. (Dz. ustaw Nr. 65-1920), jest nieodpowiedni, gdyż w skutkach swych sprowadza funkcjonarjuszów państwowych do coraz większej nędzy, a gospodarstwo państwowe do nieuniknionej ruiny. Niezwłoczna rewizja tej ustawy jest zatem najbliższą koniecznością państwową.

2) Wynagradzanie ogółu pracowników państwowych według jednolitej dla wszystkich normy stoi w sprzeczności z pojęciem ducha nowoczesnego, w którym wydajność pracy, jej znaczenie i wartość dla społeczeństwa i państwa, narażanie zdrowia na szwank, odpowiedzialność moralna i materjalna, chcą i muszą być należycie ocenione i wynagrodzone.

3) W należytej ocenie swej pracy przez rząd i społeczeństwo są funkcjonarjusze poczty, telegrafu i telefonu szczególnie zainteresowani i oczekują należytego rozwiązania sprawy odrębnej pragmatyki służbowej i odrębnego systemu uposażenie w najbliższych tygodniach.

Niezależnie od powyższego Zarząd Główny Z. P. P. T. i T. Rz. P. stwierdza, że wysokość obecnie pobieranego uposażenia funkcjonarjuszów poczty, telegrafu i telefonów, stoi w stosunku dysproporcjonalnym do kosztów utrzymania się, według cen artykułów niezbędnej potrzeby, notowanych przez Główny urząd statystyczny Rzeczypospolitej Polskiej, gdyż:

a) Dzienny koszt utrzymania rodziny pracowniczej z 4 osób w Warszawie wynosił, według notowań Głównego Urzędu Statystycznego, w miesiącu czerwcu 1921 r. 648 marek 65 fen., co wynosi miesięcznie 19.459 mk. 50 fen.

b) W miesiącu lipcu koszt ten podniósł się do 25 procent, przeciętnie do 20 procent i wynosi miesięcznie 23.351 mk. 10 fen. i istnieje nadal niezwykle silna tendencja zwyżkowa, tak, że koszt utrzymania w miesiącu sierpniu podniesie się niewątpliwie o dalszych kilkanaście procent.

c) Normy, stosowane przez Główny Urząd Statystyczny, tworzą jedynie kryterjum symboliczne do ujęcia cyfrowego niezbędnej ilości kalorji, potrzebnych do utrzymania egzystencji życiowej, minimum zaś kosztów należytego utrzymania osoby pracowniczej jest daleko wyższe.

d) Uposażenie miesięczne funkcjonarjuszów pocztowych wynosiło w miesiącu lipcu 1921 r.:

1) w Warszawie,

Stop. służb.	samotny	mała rodzina	średnia rodzina	duża rodzina
V urzędnicy	22.506	25.290	27.378	29,466
VI	19.639	23.423	24.511	26.599
VII	16.077	18.861	20.949	23 037
VIII	13.967	16.751	18.839	20.927
IX	12.012	14.796	16.884	18.972
X	9.709	12.493	14.581	16.669
XI	7 699	10.483	12.571	14.659
XII	6.764	9 548	11.636	13.724
9 niżsi funkc,	9 709	12.493	14.581	16.669
7	8.341	11.125	13.213	15.201
6	7.699	10.483	12.571	14 659
5	7,440	10.224	12.312	14.400
4	7.112	9. 96	11.984	14.073
3	6.401	9.195	11.273	13.361
2	5.968	8.752	10.846	12.928
1	5.222	8.006	10.094	12.182

2) V klasie miejscowości.

stop. służb.	samotni	mała rodzina	średnia rodzina	duża rodzina
V urzędnicy	12.038	13.358	14.348	15.338
VI	10.416	11.736	12.726	13.716
VII	8.464	9.784	10.774	11.764
VIII	7 306	8.626	9.916	10.606
IX	6.248	7.568	8.558	9.548
X	5.024	6.344	7.334	8.324
XI	3.966	5.286	6.276	7.266
XI	3.470	4.790	5.780	6.770
niżsi funkcjonarjusze				
9	5.021	6.341	7.334	8.324
8	4.396	5.716	6.706	7.696
7	4.296	5.616	6.606	7.596
6	3.966	5.296	6.276	7 266
5	3.817	5.137	6.127	7.117
4	3.636	4.955	5.945	6.935
3	3.272	4.592	5.582	6.572
2	3.040	4.360	5,350	6.340
1	2.660	3,980	4 970	5.960

UWAGA: Ogólna ilość stanowisk IV kategorji — 8; V kategorji — 32; gro pracowników poczty, telegrafu i telefonu skatogoryzowane jest w stopniach XII — VIII, a niższych funkcjonarjuszów w stopniach 2 — 7.

Dzienny koszt utrzymania w innych miastach i miejscowościach Rzeczypospolitej Polskiej w wielu wypadkach wcale się nie różni od kosztów utrzymania w Warszawie, w wielu wypadkach często go przewyższa w cenach niektórych artykułów (odzież, obuwie, galanterja). Zważywszy, że:

a) jedyną drogą legalną do osiągnięcia równoważnika między uposażeniem funkcjonarjusza pocztowego a cenami artykułów niezbędnej potrzeby, jest narazie ustawa z dnia 13 lipca 1920 r., upoważniająca Radę Ministrów do zmiany mnożnika, stosownie do cen rynkowych (art. 5).

b) Koszt utrzymania dziennego rodziny pracownika z 4 członków w miesiącu lipcu w Warszawie wyraża się minimalną cyfrą 23.351 mk. 10 fen., co przy obecnych zasadach uposażenia odpowiada mnożnikowi „1200".

Zarząd Główny Związku Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu Rzeczypospolitej Polskiej uchwala:

1) Wystosować do Rządu żądanie, aby użył przysługujące mu na mocy art. 5 ustawy z dnia 13 lipca 1920 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych, prawa podniesienia mnożnika i ustalił go dla Warszawy cyfrą „1200" z ważnością od 1 sierpnia 1921 r., grupując jednocześnie miejscowości pod względem drożyźnianym w trzech najwyższych klasach.

2) Prosić M. P. i T. o niezwłoczne przystąpienie do opracowania odrębnej pragmatyki służbowej dla wszystkich pracowników Instytucji pocztowej i odrębnego systemu uposażenia służbowego, zaznaczając ze swej strony, że reprezentacja Związku jest każdej chwili gotowa do rokowań i współpracy.

3) Wystosować do Rządu, Sejmu i społeczeństwa wezwanie, aby funkcjonarjuszów państwowych w ogólności, a w szczególności pracowników poczty, jako instytucji, polegającej na zaufaniu, wzięto w obronę przed lichwą i wyzyskiem producentów i handlarzy, aby nareszcie rozpoczęto jawne zwalczanie zachłannego egoizmu jednostek, grup i warstw w narodzie, szkodliwego dla społeczeństwa i normalnego rozwoju państwowości Rzeczypospolitej Polskiej, a walką tą niedopuszczono do dalszej ruiny rodzin polskiej inteligencji pracującej i bytu państwowego.

Jakkolwiek nie jest rzeczą Związku Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu Rzeczypospolitej Polskiej wskazywać środki, sposoby i źródła pokrycia powstałych stąd dla Skarbu Państwa stałych wydatków, to jednak Główny Zarząd Związku, stojąc na platformie pracy państwowotwórczej w ramach konstytucji, nie chce stanowiskiem swem zachwiać bytu i niepodległości Rzeczypospolitej i uważa sobie za obowiązek zwrócić uwagę na następujące okoliczności:

1) Poczta, Telegraf i Telefony nie tworzą gałęzi ścisłej administracji państwowej, lecz są państwowem **przedsiębiorstwem kulturalno-handlowem** (Ustawa z dnia 27 maja 1919 r. o państwowej wyłączności poczty, telegrafu i telefonów, Dz. ustaw Nr. 44 poz. 310);

2) Praca w instytucji pocztowej, jakością swą, odpowiedzialnością i narażeniem zdrowia różni się wcale od pracy w innych gałęziach administracji państwowej, zatem miara, stosowana w ocenie pracy funkcjonarjuszów innych dykasterji, jest wcale nieodpowiednią i krzywdzącą w zastosowaniu do funkcjonarjuszów poczty.

3) Poczta, Telegraf i Telefony w żadnem państwie nie przyniosły Skarbowi Państwa deficytu, nie przyniosły także Skarbowi Rzeczypospolitej Polskiej (sprawozdanie Ministra Poczt i Telegrafów w Komisji skarbowo-budżetowej Sejmu), mimo wielkich inwestycyj przy rozszerzaniu sieci urzędów pocztowo-telegraficznych i telefonicznych.

Mając powyższe na uwadze, różnica, powstała między obowiązującym w lipcu a żądanym na sierpień mnożniku, oraz różnice w dalszych miesiącach, do czasu zasadniczego uregulowania systemu uposażenia, może być przyznana funkcjonarjuszom poczty, telegrafu i telefonu w formie dodatku, z tytułu specjalnego charakteru ich pracy i pracy tej znaczenia dla Państwa i społeczeństwa analogicznie, jak to ma miejsce w Pocztowej Kasie Oszczędności.

Dodatek taki znajdzie pokrycie w przychodach rzeczywistych Zarządu pocztowego, zważywszy, że z dniem 16-go lipca b. r. nastąpiła poważna podwyżka taryfy pocztowej, telegraficznej i telefonicznej, której normy jednak, mimo wszystko, nawet w przybliżeniu nie wyrażają wartości świadczeń Instytucji pocztowej na rzecz społeczeństwa. W interesie uzyskania równowagi budżetu państwowego, winna zatem nastąpić niezwłocznie dalsza podwyżka taryf pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Zarząd Główny Związku Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu Rzeczypospolitej Polskiej, opierając się na uchwałach Zjazdu i poszczególnych Kół miejscowych, uważa powyższe żądanie za minimum, stwierdzone ponadto przez źródło urzędowe, jakiem jest Główny Urząd Statystyczny i nie jest w stanie zadowolnić swych mocodawców jakiegokolwiek rodzaju obietnicami lub zredukowanemi cyframi. Ma sobie bowiem za obowiązek zwrócić uwagę na niezwykle zdecydowane stanowisko, zajęte przez wszystkie bez wyjątku ośrodki swej organizacji, które w dotychczasowej walce o poprawę bytu straciły wiarę w sprawiedliwość władzy państwowej.

Następstwa zatem połowicznego lub powierzchownego załatwienia sprawy poprawy bytu materjalnego pracowników poczty byłyby nieobliczalne, a jednak nieuniknione, gdyby Główny Zarząd Związku zmuszony był odwołać się do Kół miejscowych z prośbą o dalsze dyrektywy.

W końcu pozwalamy sobie zaznaczyć, że wskutek bezprzykładnie wzmagającej się w ostatnich dniach drożyzny, pobory wypłacane pracownikom pocztowym według obecnie obowiązujących norm starczą zaledwie na 14 dni.

Prezes Głównego Zarządu **Szczurek.**

Sekretarz **Antoni Mucharski.**

BROŃCIE PRACOWNIKÓW POCZTOWYCH PRZED LICHWĄ I WYZYSKIEM A PRZYCZYNICIE SIĘ DO POWIĘKSZENIA SPRAWNOŚCI KOMUNIKACJI POCZTOWEJ, TELEGRAFICZEJ I TELEFONICZNEJ!

Złóż ofiarę na fundusz prasowy Związku Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu Rzeczypospolitej Polskiej

Wydawca: Związek Pracowników Poczty, Telegrafu i Telefonu Rzeczypospolitej Polskiej. Redaktor odpowiedzialny: Edward Kulesza.
Druk W. Piekarniaka Warszawa, Ordynacka 3. Tel. 44-59.